

have sin Grund i, at næsten alle ere egnede til Optagelse. Der er jo en Jagen efter, at ville se Resultater og vise dem frem, for det er noget, der lægges Mærke til. Det gaar her omtrent som med Politiet, og som det gik med Gendarmvirksomheden i gamle Dage: naar man kunde faa en Mængde Notater og Anmeldelser, blev det taget som Vidnesbyrd om den Nidkærlighed og Dygtighed, hvormed vedkommende øgtede sin Gerning. Men i dette, at næsten alle, der melde sig, antages, ligger der i og for sig ikke noget Bevis for, at man omgaar Fordringerne. Selv om Optagelsesprøven i den Form, hvori den afholdes, er meget upaalidelig og overfladisk, er der dog ikke nogen Statsinteresse krænknet derved. Det vil i første Række gaa ud over vedkommende Seminarium selv. Hvis Eleverne ere for tynde ved Optagelsen, vil Seminariet faa et brydsomt Slid med at bringe dem fremad, og Eleverne ville selv komme til arbejde meget strengt for at naa Maalet. Maalet er jo fast og bestemt foreskrevet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Dersom et Seminariums Optagelsesprøver ere upaalidelige, maa det vise sig enten ved, at mange falde fra ved de aarlige Oprykninger, eller ved, at mange ikke bestaa den afsluttende Eksamen. Det første kan man ikke kontrolere, og selv om nogle unge Mennesker have gaaet paa Seminariet og ikke faa Lov til at gaa videre, er der jo ikke sket nogen Skade derved, allermindst for Staten. De have formodentlig dog haft nogen Evne til at tilegne sig Kundskaber og ville vel faa noget ud af den modtagne Undervisning, selv om den ikke kommer dem til Nytte til Opnaaelse af Lærereksamen. Det er en Kendsgerning, at næsten ingen hverken ved Statsseminarierne eller Privatseminarierne falder ved den afsluttende Prøve. Hvis et Privatseminarium optog for mange, som ikke kunde følge Undervisningen, vilde Resultatet blive, at der maatte vises en Mængde bort, som man ikke kunde lade rykke op i de andre Klasser, og derved vilde Seminariet faa et daarligt Ry. Det vilde sikkert rygtes, hvor letsindigt et saadant Seminarium havde baaret sig ad ved at optage saadanne Elever og holde dem et Aar for bagefter at erklære: Vi kunne ikke føre dem videre til Eksamen. Det vilde spørges, og selvfølgelig vilde Præparanderne holde sig fra dette Seminarium, og det vilde saaledes blive straffet paa den mest naturlige Maade, nemlig ved Til-

bagegangen i Elevantallet. Jeg synes derfor, der ikke er Grund for Staten til at gribe ind i disse Forhold.

Klokken er 4, Hr. Formand! Hvis jeg maatte standse her, passede det mig.

Formanden: Er det ærede Medlem ikke nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Emil Petersen: Nej, jeg har meget tilbage.

Formanden: Saa vil jeg her afbryde Forhandlingen for i Dag.

Ved Skrivelse af Dags Dato fremsender Landstingets Formand det i Dag i Landstinget vedtagne Forslag til Lov om Forældelse af visse Fordringer med Anmodning om, at Forslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Ved Skrivelse af Dags Dato tilbage-sender Landstingets Formand Forslag til Lov om Ændringer i Ølskatten, hvilket Forslag er vedtaget af Landstinget i en Form, der afviger fra den, hvori Forslaget var vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at Forslaget paa ny maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer af disse Lovforslag ere blevne omdelte.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen m. m.

Mødet hævet Kl. 4.